

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5935/2023
11.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници малолетних тужилаца АА из ББ, обоје из ..., које заступа законски заступник мајка ВВ из ..., чији је пуномоћник Арнеса Кукуљац, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији су пуномоћници Драган Дивац адвокат из ... и Јован Шубарић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 421/22 од 08.11.2022. године, у седници већа одржаној 11.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 421/22 од 08.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу П2 79/22 од 20.09.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев малолетних тужилаца и обавезан тужени као отац и родитељ који непосредно не врши родитељско право да на име свог доприноса у издржавању малолетне деце плаћа по 25.000,00 динара месечно, укупно 50.000,00 динара и то почев од 18.12.2019. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови или док се ова одлука не измени тако што ће тај износ плаћати сваког месеца до 05. у месецу за претходни месец и то уплатом на жиро рачун мајке малолетних тужилаца као законског заступника малолетних тужилаца, с тим да заостале рате плати у року од шест месеци рачунајући од дана пресуђења 20.09.2022. године. Ставом другим изреке обавезан је тужени да малолетним тужиоцима на име трошкова поступка плати износ од 174.070,00 динара уплатом на жиро рачун законског заступника малолетних тужилаца ВВ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 421/22 од 08.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да на име свог доприноса у издржавању малолетне деце заостале рате плати у року од шест месеци рачунајући од дана пресуђења 20.09.2022. године, а ставом другим преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да малолетним тужиоцима на име трошкова парничног поступка

исплати износ од 87.035,00 динара уплатом на жиро рачун законске заступнице малолетних тужилаца ВВ.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, ... 18/20), а у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) па је оценио да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом од 12.05.2021. године разведен је брак родитеља малолетних тужилаца, заједничка малолетна деца АА и ББ поверена на самостално вршење родитељског права мајци ВВ, уређен начин одржавања њихових односа са оцем и отац обавезан да на име свог доприноса у издржавању малолетних АА и ББ плаћа по 20.000,00 динара месечно. Оваква одлука у погледу одлуке о издржавању укинута је решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 362/21 од 10.09.2021. године. У наставку суђења, на рочишту за главну расправу одржаном 20.09.2022. године, родитељи, мајка ВВ и отац, овде тужени постигли су споразум у погледу издржавања заједничке малолетне деце на начин да отац доприноси издржавању малолетне деце износом од по 25.000,00 динара, укупно 50.000,00 динара почев од подношења тужбе 18.12.2019. године па убудуће с тим да заостале рате за издржавање плати у року од шест месеци рачунајући од дана доношења пресуде 20.09.2022. године.

По оцени Врховног суда правилно је правно становиште нижестепених судова да је тужени у обавези да доспеле, а неизмирене рате месечног издржавања малолетне деце плати у року од шест месеци од дана доношења одлуке.

Чланом 272. Породичног закона прописано је да се споразум родитеља о заједничком или самосталном вршењу родитељског права, чији саставни део је и издржавање деце у смислу члана 78. истог закона, уноси се у изреку пресуде о вршењу родитељског права уколико суд процени да је тај споразум у најбољем интересу детета.

Како су странке у току овог поступка, на рочишту за главну расправу 20.09.2022. године постигли споразум о издржавању деце који је у свему у интересу деце, а у смислу члана 160. и 164. Породичног закона, и обзиром да је обавеза одређена у износу од по 25.000,00 динара по детету почев од 18.12.2019. године уз обавезу дужника издржавања да доспеле, а неизмирене обавезе изврши у року од шест месеци од доношења одлуке правилно су поступили нижестепени судови када су оценили да је овакав споразум у интересу малолетне деце због чега га је као таквог и прихватио.

Ревизијски навод туженог да судови нису могли да га обавежу да доспеле, а неизмирене обавезе издржавања плати у року од шест месеци од доношења одлуке без да су претходно утврдили који део ових обавеза је платио у поступку извршења привремене мере донете у овој парници није од утицаја на правилност донете одлуке. Тужени је обавезан да своју обавезу издржавања деце изврши исплатом досуђеног износа издржавања уплатом на жиро рачун мајке малолетне деце почев од доношења

тужбе уз обавезу да доспеле, а неизмирене обавезе измири у року од шест месеци од доношења одлуке коју он може извршавати добровољно. За случај да тужени то не буде чинио остварење права тужилаца је обезбеђено у извршном поступку у којем се принудна наплата новчаног потраживања може реализовати на другачији начин од оног који је одређен извршном исправом. У извршном поступку тужени као извршни дужник може оспорити висину ненаплаћеног новчаног потраживања приговором против решења о извршењу уз достављање доказа.

Стога су правилно поступили нижестепени судови када су прихватили споразум странака како у погледу висине доприноса туженог у издржавању малолетне деце тако и начина њеног плаћања, па и плаћања доспелих а неизмирених обавеза.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом одредбе члана 207. Породичног закон јер је правилно цењено поступање парничних странака у конкретном спору, а имајући у виду да се ради о накнади трошкова поступка у вези са породичним односима о чему суд одлучује по слободној оцени.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић